

[Diderichsen.]

vejledning sikrer, at den virker efter sin hensigt. Hvis man forestiller sig, hvordan det ofte foregår i den praktiserende læges konsultationstid, og navnlig hvis venteværelset er fuldt af mennesker, så er spørgsmålet, om den praktiserende læge er i stand til på den korte tid, der faktisk må stå til rådighed, at give en tilstrækkelig dybtgående vejledning om disse ting. Det er jo, som flere af de ærede ordførere også har fremhævet, et meget intimt forhold, det drejer sig om; det er ikke blot et rent teknisk spørgsmål, om jeg så må sige, men det drejer sig om ganske dybe menneskelige forhold med vidtrækkende konsekvenser inden for ægteskabet, forholdet mellem mand og kvinde o. s. v. Derfor bør man måske overveje, om den vejledning, der kan finde sted inden for en så forholdsvis kort konsultation, virkelig tjener det gode formål, som den skulle tjene. Jeg vil ligesom det ærede medlem fru Else-Merete Ross understrege den side af problemet. Det er et meget væsentligt spørgsmål, om ikke også ægtefællen kunne inddrages i disse konsultationer, hvorved man ville understrege, at det er et forhold, der drejer sig om hele ægteskabet og ikke blot om 14 dage eller en måned og anvendelsen af en bestemt teknik; det drejer sig om beslutninger og synspunkter, som vil kunne vare ikke i 14 dage, men i 14 år og have dybtgående virkninger på mange områder.

Med hensyn til den praktiserende læges indstilling kan jeg ikke rigtig forestille mig, hvordan de praktiske konsekvenser vil blive: om en sådan overbebyrdet læge i de allerfleste tilfælde vil vælge at benytte den anden mulighed, som er nævnt i § 1, stk. 2, nemlig at han, hvis han ikke selv ønsker at yde en sådan vejledning — altså blot fordi han ikke synes, han har tid til det, ikke kan gøre det grundigt nok i den foreliggende situation — kan henvise til en mødrehjælpsinstitution eller anden lægelig vejledning. Hvis han vælger denne udvej, hvad der jo er nærliggende og kan være nærliggende af yderst forskellige grunde for den enkelte læge, så er spørgsmålet, om ikke mødrehjælpsinstitutionen på sin side vil blive overbelastet i et mål, som vi ikke kan forsvare. Denne institution er jo allerede i forvejen meget stærkt belastet,

og hvis vore læger meget ofte, i stort omfang, vælger at henvise til mødrehjælpsinstitutionerne i disse forhold, kan man jo frygte, at det sprænger rammerne for de hidtidige mødrehjælpsinstitutioner.

Endelig vil jeg komme med et par bemærkninger om forholdet til myndighedsloven, som er berørt i bemærkningerne til lovforslaget.

Jeg synes, at den måde, hvorpå der tages stilling til dette problem, ikke er tilstrækkelig dybtgående og i hvert fald mangler den klarhed, som man kan forlange af lovforslaget, når det skal ophøjes til lov. Det er også et af disse store problemer med konsekvenser for mange både sociale og personlige forhold, og jeg vil derfor heller ikke ved denne lejlighed fremkomme med nogen endelig stillingtagen til disse problemer. Jeg synes dog, det er nødvendigt, at loven siger noget ganske konkret og bestemt, således at man ved, om de bestemmelser, som ligger i dette lovforslag, faktisk fører til en begrænsning af myndighedsloven i disse forhold, hvor det drejer sig om unge kvinder under 18 år og om deres ret til og mulighed for at søge lægelig vejledning med hensyn til svangerskabsforebyggelse.

Det er for mig det mest tiltalende at forestille mig, at man indfører en sådan begrænsning, og at denne lov altså må have prioriteten på dette særlige punkt i forhold til myndighedsloven; men jeg synes også, man skal sige det ganske klart, hvis man har den opfattelse, eller taget afstand fra det, hvis man ikke mener, at man kan gå så vidt og gribe ind i den meget vigtige myndighedslov. Jeg ved ikke — det er en tanke, der falder mig ind — om man, da der jo er en tydelig tendens til, at den fysiologiske modenhed indtræder tidligere i vore dage end før, kunne sænke myndighedsalderen i denne forbindelse; men det er vel et spørgsmål, som i hvert fald ikke kan afgøres før efter megen overvejelse.

Jeg vil altså henstille til den højtærede indenrigsminister, at dette spørgsmål må finde sin klaring i en eller anden retning, så det tydeligt kommer til at fremgå af lovforslaget, hvilken stilling man tager til forholdet mellem de her foreslåede bestemmelser og myndighedsloven.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne på liberalt centrums vegne anbefale lovforsla-